

**ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE ÎN DEZVOLTAREA
PERSONALITĂȚII COPILOR**

Termenul de „activități extracurriculare” este utilizat în școala românească modernă și face referire la „activitățile desfășurate în afara clasei”, prin separarea de activitățile formale obligatorii.

Activitățile extrașcolare, bine pregătite, devin atractive indiferent de vârstă. Ele produc bucurie, și în final duc la acumularea de cunoștințe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Copiilor li se dezvoltă spiritul practic, operațional, manualitatea, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale. Copiii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități. Dascălul are, prin acest tip de activitate, posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal - pregătirea copilului pentru viață. Realizarea acestor obiective depinde în primul rând de educator, de talentul său, de dragostea sa pentru copii, de modul creator de abordare a temelor, prin punerea în valoare a posibilităților și resurselor de care dispune clasa de elevi .

Ca urmare a activităților derulate, legătura școlii cu familia se poate îmbunătăți foarte mult, părinții simțindu-se utili, prezentând în acest fel un interes mai mare pentru școală.

Orice părinte știe că educația copilului său reprezintă piatra de temelie pe care se va susține întreaga sa personalitate și viață.

Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură.

În cadrul excursiilor, copiii își pot forma afecțiunea față de natură, față de om și realizările sale. Este important pentru ei să cunoască cât mai bine mediul înconjurător. Copiii sunt foarte receptivi la tot ce li se prezintă sau li se spune în legătură cu mediul, fiind dispuși să acționeze în acest sens.

În urma plimbărilor în natură, copiii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate imaginea realității, în cadrul activităților de desen și modelaj, iar materialele pe care le culeg sunt folosite în activitățile practice, în jocurile de creație.

Vizitele programate la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale, toate acestea constituie un mijloc de a prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale țării.

Vizionarea de filme, spectacole de teatru precum și a emisiunilor tv specifice vârstei lor, poate constitui de asemenea o sursă de informații, dar în același timp și un punct de plecare în organizarea unor acțiuni interesante, copilul face astfel cunostință cu lumea artei. Vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru de copii, distractive sau sportive, stimulează și orientează copiii spre unele domenii de activitate: muzică, sport, poezie, pictură.

Activitățile de acest gen oferă copiilor destindere, încredere, recreere, voie bună, iar unora dintre ei posibilitatea unei afirmări și recunoaștere a aptitudinilor. Activitatea educativă școlară și extrașcolară dezvoltă gândirea critică și stimulează implicarea tinerei generații în actul respectării drepturilor omului și al asumării responsabilităților sociale, realizându-se astfel, o simbioză lucrativă între componenta cognitivă și cea comportamentală. Așa cum aceste activități extrașcolare sunt recomandate copiilor pentru stimularea comportamentului creativ în diferite domenii, așa și jucăriile educative îi pot ajuta pe cei mici să-și creeze propriul univers, să învețe mult mai ușor într-o atmosferă relaxantă, în siguranță cu o bază fundamentală în creșterea și dezvoltarea abilităților.

Pedagogul american Bruner (1970) consideră că „oricărui copil, la orice stadiu de dezvoltare i se poate preda cu succes, într-o formă intelectuală adecvată, orice temă”, dacă se folosesc metode și procedee adecvate stadiului respectiv de dezvoltare, dacă materia este prezentată „într-o formă mai simplă, astfel încât copilul să poată progresa cu mai multă ușurință și mai temeinic spre o deplină stăpânire a cunoștințelor”.

Modelarea, formarea și educația omului cere timp și dăruire. Timpul istoric pe care îl trăim cere oameni în a căror formație caracterul și inteligența se completează pentru propria evoluție a individului. În școala contemporană eficiența educației depinde de gradul în care se pregătește copilul pentru participarea la dezvoltarea de sine și de măsura în care reușește să pună bazele formării personalității copiilor. În acest cadru, învățământul are misiunea de a-i forma pe copii sub aspect psihointelectual, fizic și socioafectiv, pentru o cât mai ușoară integrare socială.

Educația extracurriculară își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor noștri. Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natura. Trebuința de se juca, de a fi mereu în mișcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm școala cu viața.

Bibliografie:

1. Cernea Maria, *Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ*, în “*Învățământul primar*” nr. 1, Ed. Discipol, București, 2000;
2. Crăciunescu Nedelea, *Forme de activități extracurriculare desfășurate cu elevii ciclului primar*, în „*Învățământul primar*” nr. 2, 3, Ed. Discipol, București, 2000;

Prof. înv. primar Violeta Carmen TĂLPĂU
Școala Gimnazială „Constantin Găvenea” Tulcea